

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

24 mai 2023

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Ion GUZUN
Boris TALPĂ
Ghenadie EREMCIUC

examinând admisibilitatea în principiu a recursul ordinar declarat de avocatul Stăvilă Vasile în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2022, în cauza penală privindul pe

COLESNIC Vadim XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 21.07.2021 - 28.04.2022;

Instanța de apel: 19.05.2022 - 21.09.2022;

Instanța de recurs: 07.12.2022 – 24.05.2023.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Orhei, sediul Central, din 28 aprilie 2022, Colesnic Vadim a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 6 (șase) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Măsură preventivă - arestul preventiv aplicată în privința lui Colesnic Vadim prin încheierea Judecătorei Orhei, sediul Central, din 10 noiembrie 2021, a fost menținută până la intrarea sentinței în vigoare. Termenul de executare a pedepsei lui Colesnic Vadim urmează a fi calculat din data reținerii acestuia.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Colesnic Vadim la 13.06.2021, în jurul orei 13:00, acționând în scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, s-a apropiat de ghereta comercială XXXXX, amplasată pe XXXXX, de unde a sustras în mod deschis de la vânzătoarea Zgurean Ludmila o geantă din piele în valoare de 300 lei, în care se găseau mijloace bănești în sumă de 2800 lei moldovenești, buletinul de identitate și carnetul de pensionar pe numele

ultimei, după care cu cele sustrase a părăsit locul săvârșirii infracțiunii, cauzându-i părții vătămate Zgurean Ludmila o daună materială considerabilă în valoare totală de 3100 lei.

Astfel, Colesnic Vadim, prin acțiunile sale intenționate, a comis jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile, infracțiune prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către avocatul Stăvilă Vasile în interesele inculpatului, care a solicitat casarea sentinței, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a-i stabili lui Colesnic Vadim o pedeapsă minimă cu suspendarea executării în ordinea art. 90 Cod penal.

În motivarea apelului a invocat că, sentința contestată în speță nu este motivată în partea concluziei de vinovăție a inculpatului și a analizei argumentelor invocate de partea apărării în raport cu învinuirea formulată și a probatoriului prezentat de acuzatorul de stat.

În acest sens a relevat că, instanța de fond urma să analizeze și să expună în sentință nemijlocit toate problemele esențiale care au fost supuse spre judecată atât de partea acuzării, cât și de partea apărării.

Astfel, la stabilirea pedepsei instanța de fond nu a luat în considerație mai multe elemente ce caracterizează individualizarea pedepsei, implicit faptul că, inculpatul și-a recunoscut integral vina în săvârșirea infracțiunii, a restituit integral prejudiciul cauzat părții vătămate, precum și faptul că, are doi copii la întreținere, el fiind unicul întreținător al acestora.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2022, apelul avocatului Vasile Stăvilă în numele inculpatului a fost respins ca nefondat, iar sentința s-a menținut fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, Curtea de Apel a menționat că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că, Colesnic Vadim a săvârșit infracțiunea imputată. Or, aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

La stabilirea pedepsei și mărimea acesteia s-a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

Instanța de apel a menționat că, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă să contribuie la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat,

precum și de alte persoane or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

S-a notat că prima instanță a ținut cont de faptul că, inculpatul a săvârșit infracțiunea ce se califică ca fiind gravă potrivit art. 16 Cod penal, nefiind reținute circumstanțe atenuante, însă a fost reținută ca circumstanță agravantă săvârșirea unei infracțiuni similare.

Prin urmare, instanța de fond corect a aplicat față de Colesnic Vadim pedeapsa cu închisoarea, ultimul prezentând pericol social, sensul în care valorile ocrotite de legea penală prin incriminarea faptelor trebuie evidențiate, atât pentru restabilirea ordinii de drept, cât și pentru educarea inculpatului. Or, circumstanțele stabilite condiționează necesitatea aplicării lui Colesnic Vadim a pedepsei privative de libertate.

Instanța de apel a reținut că, o condiție prevăzută expres la norma art. 90 Cod penal constituie concluzia instanței că nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege.

Prin urmare, s-a ajuns la concluzia ca inculpatul să execute real termenul pedepsei stabilite deoarece analizând condițiile în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei, rezultă că acesta nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

La caz, prima instanță a considerat rațional ca inculpatul să execute real pedeapsa stabilită și în așa mod nu poate fi reținut argumentul apărării privind aplicarea unei pedepse prea severe și recunoașterea vinovăției, deoarece la stabilirea pedepsei, instanța de fond, pe lângă faptul că a luat în considerație circumstanțele cauzei, a ținut cont și de efectul preventiv al sancțiunii penale, precum și de comportamentul inculpatului până și după comiterea infracțiunii, implicit faptul că, locul aflării inculpatului nu este cunoscut, acesta eschivându-se de la instanța de judecată.

În această ordine, instanța de fond a ajuns la concluzia corectă, precum că la caz scopul pedepsei penale poate fi atins doar prin ispășirea unei pedepse privative de libertate, or, pedeapsa este echitabilă atunci când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți perturbate prin infracțiune. Pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Stăvilă Vasile în numele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct.

10) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie dispusă inculpatului o pedeapsă minimală cu suspendarea executării acesteia în ordinea prevăzută la art. 90 Cod de procedură penală.

În motivare recurentul a indicat că:

- atât instanța de fond cât și de apel nu au luat în considerare motivele invocate de către apărare, mai mult ca atât, le-a respins ca nefondate, apreciindu-le critic;

- instanțele de judecată au aplicat eronat legislația, precum și au dat o apreciere eronată probelor examinate în ședințele de judecată;

- concluziile privitor la stabilirea pedepsei sub formă de închisoare lui Colesnic Vadim pe termen de 6 ani nu sunt întemeiate reieșind din circumstanțele de fapt care au fost stabilite în cadrul examinării de judecată a cauzei, atât în instanța de fond, cât și în cea de apel. Aceasta denotă că instanțele în concluziile sale privitor la stabilirea pedepsei față de inculpat n-a fost imparțială, acordând nejustificat un credit de credibilitate laturii acuzării și neîntemeiat respingând argumentele apărării;

- instanța de judecată a omis a supune unei analize detaliate a celor invocate de către partea apărării, cât și argumentele expuse cu privire la posibilitatea aplicării față de inculpat a prevederilor art. 90 Cod penal;

- atât instanța de fond, cât și cea de apel n-au luat în considerație mai multe aspecte cu privire la individualizarea pedepsei, precum că de la etapa incipientă a urmăririi penale Colesnic Vadim, recunoscându-se întru totul vinovat în săvârșirea infracțiunii incriminate acestuia, a colaborat intensiv cu organul de urmărire penală, recuperând și prejudiciul material suportat de către partea vătămată;

- instanța de fond, la pronunțarea sentinței, nu a luat în calcul că inculpatul are la întreținere doi copii minori, de care este atașat extrem de mult, și că privarea acestuia de libertate se va răsfrânge asupra lor mult prea negativ atât psihologic, cât și material.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de*

recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.

Din contextul recursului declarat se constată că recurentul a invocat temeuri de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală și critică soluția instanței de apel, din motiv că, în opinia sa, instanța eronat a respins apelul și nu a aplicat prevederile art. 90 Cod penal.

În speță, temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmare, or, acest temei nu persistă în cauza dată, deoarece la stabilirea pedepsei inculpatului s-a ținut cont în măsură deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea inculpatului, de circumstanțele atenuante și agravante stabilite, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia, astfel fiind respectate dispozițiile art. 61, 75, Cod penal, stabilindu-i-se o pedeapsă echitabilă pentru fapta comisă.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept invocată de recurent, aceasta nu se confirmă, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1) și art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală potrivit cărora, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, iar decizia trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date,* ajungând la concluzia corectă că sentința atacată în partea recunoașterii vinovăției și condamnării lui Colesnic Vadim în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, este legală și întemeiată, iar la stabilirea pedepsei instanța de fond a dat o apreciere justă probelor administrate și corect a ajuns la concluzia respectivă, decizia instanței de apel fiind în corespunderea tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată, totodată oferind răspuns la toate argumentele invocate de apelanți, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată.

Privitor la recursul ordinar, obiecția principală este vizavi de latura penală a deciziei, aplicarea unei pedepse ilegale și neîntemeiate, urmat de solicitarea aplicării unei pedepse non privative de libertate - suspendarea condiționată a executării pedepsei penale.

Față de lucrul judecat de către instanța de apel, Colegiul penal consideră că o atare modalitate de individualizare a pedepsei corespunde exigențelor legii penale. Astfel, privitor la infracțiunea prevăzută art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, pedeapsă echitabilă, raportată la scopul urmărit de legislator în art. 61 Cod penal, care î-l va descuraja de a comite pe viitor alte fapte infracționale.

Faptul că partea apărării nu este de acord cu pedeapsa stabilită, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca temei pentru stabilirea în privința lui Colesnic Vadim a pedepsei cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului,

precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Prin urmare, instanțele de judecată au ținut cont că, Colesnic Vadim a comis o infracțiune gravă, nu este angajat în câmpul muncii, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, anterior a fost judecat, circumstanțe atenuante/agravante nu au fost stabilite.

Instanța de apel just a concluzionat că sancționarea inculpatului cu suspendarea condiționată a pedepsei reprezintă o soluție de pedeapsă penală prea blândă, inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării ultimului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane. În cazul dat se evidențiază că Colesnic Vadim a fost anterior judecat, însă nu a tras concluzii corespunzătoare ce a permis comiterea de noi infracțiuni de către ultimul.

Din cele menționate, instanța a ținut cont de cerințele atât ale acuzatorului de stat cât și ale apărătorului precum și de impactul infracțiunii asupra inculpatului și al societății, ce a conchis la aplicarea în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal a pedepsei sub formă de închisoare pe termen de 6 ani cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului de instanța de apel este una echitabilă și justă, ce va duce la restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea inculpatului precum și prevenirea, săvârșirii de noi infracțiuni cu atingerea scopului prevăzut la art. 61 Cod penal.

Criticile formulate de recurent au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, care le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la **pct. 4-5**, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, or materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la pronunțarea hotărârii recurate.

În acest punct de analiză, Colegiul consideră necesar de a face trimitere și la jurisprudența constantă a Curții Europene, prin care s-a statuat cu titlul de principiu că, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție, (*cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010*).

Prin urmare, având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a

respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar criticele din recursul ordinar nu și-au găsit confirmare.

În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Stăvilă Vasile în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2022, în cauza penală privindu-l pe COLESNIC Vadim XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 30 iunie 2023.

Președinte

Ion GUZUN

Judecător

Boris TALPĂ

Judecător

Ghenadie EREMCIUC